

Acer cappadocicum subsp. lobelii

klon kapadocki podgatunek lobelli

Acer cappadocicum subsp. *lobelii* (klon kapadocki podg. lobelli, synonim *Acer lobelii*) jest występującym najdalej na zachód podgatunkiem *Acer cappadocicum*. Drzewo to jest spotykane na południu Włoch i na Bałkanach, gdzie rośnie obok takich gatunków jak *Fagus sylvatica*, *Quercus cerris* i *Alnus cordata*. Klon Lobela został po raz pierwszy wyhodowany w 1865 roku. Opisał go włoski botanik Michele Tenore, który nazwał go na cześć flamandzkiego botanika Matthiasa de L'Obela. Wyrazisty kolumnowy pokrój, który wykształca się w młodym wieku, oraz równie charakterystyczna niebieskozielona woskowa warstwa na pędach sprawiają, że klon Lobela łatwo odróżnić od gatunku. W miarę dojrzewania korona staje się wąskowazowa. Naturalnie występujące okazy dorastają do wysokości dwudziestu metrów lub więcej, ale w uprawie ich wysokość ogranicza się do około osiemnastu metrów, a szerokość do zaledwie trzech do pięciu metrów.

Acer cappadocicum subsp. *lobelii* ma błyszczące, ciemnozielone, 5-kłapowe liście, których brzegi są bardziej pofałdowane niż w przypadku gatunku. Jesienią liście przebarwiają się na złotożółty kolor. Pod koniec kwietnia lub na początku maja – co zbiega się w czasie z pojawieniem się liści – drzewo wypuszcza szczytowe, krótkie, żółtozielone kwiatostany, które są bardzo ważne dla pszczoł i innych owadów. Po kwitnieniu pojawiają się skrzydłaki z dość płaskimi orzeszkami w prawie poziomych skrzydełkach. Szarobrazowa kora klonu Lobela jest pionowo prążkowana i łuszczy się w miarę dojrzewania drzewa. Paskowane są przede wszystkim młode, ale także starsze gałęzie i gałązki.

Klon Lobela wymaga gleby bogatej w składniki odżywcze, wilgotnej i niezbyt ciężkiej, a co za tym idzie, w miejscach utwardzonych potrzebuje podłoża bardzo dobrze dostosowanego do poprawy siedliska drzew. Odmianę *Acer cappadocicum* subsp. *lobelii* można zatem sadzić na powierzchniach utwardzonych. Dobrze toleruje ona wiatr i jest dość odporna na suszę. Kolumnowa korona sprawia, że drzewo to doskonale nadaje się na ulice i aleje. Podgatunek ten stanowi jednak również atrakcyjny pionowy akcent w parkach, ogrodach i na skwerach. Nie wytwarza odrostów na własnych korzeniach, jak ma to miejsce w przypadku szczepienia *Acer cappadocicum* subsp. *lobelii* na *Acer cappadocicum*.

TYP NASADZEŃ

rodzaje drzew: drzewa pienne

ZASTOSOWANIE

Lokalizacja: ulica, aleja, plac, parking, park, pas zieleni, duży ogród, mały ogród, cmentarz | **Chodnik:** brak, otwarty, szczelny | **Koncept nasadzeń:** Nasadzenia ekologiczne, Nasadzenia miejskie

CECHY

Kształt korony: kolumnowa | **Struktura korony:** półotwarta | **Wysokość:** 12 - 18 m | **Szerokość:** 3 - 5 m | **Strefa mrozoodporności:** 6B - 9A

WYMAGANIA

Wiatr: odporne na wiatr | **Gleba:** less, glina piaszczysta, gleba torfiasta, lekka glina, gleba piaszczysta, gleba ilasta | **Stopień użyczenia:** średnio zasobna w składniki odżywcze, zasobna w składniki odżywcze | **Poziom nawodnienia gleby:** wilgotna | **Stanowisko:** słoneczne, półcieniste | **Odczyn gleby:** kwaśny, obojętny | **Rośliny pożyteczne:** pszczoły, motyle, wartość nektaru 5, wartość pytku 5 | **Ekstremalne warunki:** tolerancja na suszę

PLANTKENMERKEN

Kwiaty: baldachogrona, efektowne, stojące | **Kolor kwiatów:** żółtozielony | **Termin kwitnienia:** kwiecień - maj | **Kolor liści:** ciemnozielony | **Liście:** opadające zimą, dłoniaste, błyszczące, wrębne | **Kolor jesieni:** złotożółty | **Owoce:** niepozorne, skrzydlate | **Kolor owoców:** brązowozielony | **Kolor kory:** szarobrazowy | **Kora:** delikatnie bruzdowana, pasiasta | **Kolor pędów:** szaroniebieski | **Pędy:** nagie, pasiaste | **System korzeniowy:** płytki, na własnym pnium